

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2021, č. j. OAM-912/ZA-ZA11-K01-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne X. 2021 tak, že žádost se podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítá jako zjevně nedůvodná.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce zopakoval důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne X. 2021, kterou podal proto, že v Moldavsku je nepořádek, stačí málo a vypukne tam válka, společnost je rozdělená, není tam žádná práce, všichni lžou. K tomu doplnil, že se bojí návratu do své domovské vlasti, Moldavska, jelikož tam panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo, jedná se o nedemokratickou zemi i s ohledem na poslední politický vývoj. Byl přesvědčen, že žalovaný nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem. S ohledem na dramatickou situaci v Moldavsku se v případě svého návratu reálně obává o svůj vlastní život, země je fakticky na pokraji občanské války. Odkázal na ust. § 14a zákona o azylu s tím, že přinejmenším splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalobce namítal, že žalovaný porušil ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, a dále ust. § 50 odst. 2 správního řádu, neboť si neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Dle žalobce Moldavsko nelze označit za bezpečnou zemi původu z důvodu špatné bezpečnostní situace pro civilní obyvatelstvo a závažné porušování lidských práv. Pokud by žalovaný řádně zjistil stav věci, musel by žalobci udělit doplňkovou ochranu.
3. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný uvedl, že důvodem vycestování žalobce ze země původu byla turistika, žalobce v zemi původu nikdy neměl žádné azylově relevantní problémy se státními orgány nebo se soukromými osobami, před odjezdem z Moldavska pracoval ve skladu a bydlel v pronajatém bytě. V průběhu řízení žalobce ani náznakem neprokázal, že Moldavsko v jeho případě nelze považovat za bezpečnou zemi původu, jako azylové důvody uvádí „Američany s vojenskou technikou“, proruského bývalého prezidenta a proamerickou současnou prezidentku, nevěrohodné úředníky, špatně placenou práci, a riziko občanské války. Tyto obecné problémy se žalobce osobně vůbec netýkají. Tvrzení o riziku občanské války žalobce neprokázal a z informací nashromážděných žalovaným nic takového neplyne. Samotná snaha žít v zemi, kde panují obecně lepší lidskoprávní, ekonomické a bezpečnostní podmínky je pochopitelná, ale k tomuto nelze zneužívat institut mezinárodní ochrany. Navíc některá tvrzení žalobce vyznívají účelově, pokud uvádí, že v Moldavsku není žádná práce, ale před odjezdem pracoval na skladě. Žalovaný příběh o „rozvráceném“ Moldavsku zná z jeho úřední činnosti, právní zástupce žalobce typicky poskytne vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, které je následně ještě jednou použito v žalobě, nicméně opomíná tyto hrůzostrašné scénáře jakkoli podložit a prokázat. Navrhl zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne X. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, a dne 3. 11. 2021 k této žádosti poskytl údaje, přičemž uvedl, že na území Moldavska žil v obci U., v bytě žalobcovy matky, rok před odjezdem pak v K., do Moldavska se vrátit nechce, protože je tam „bordel“, ze zpráv z internetu zjistil, že Amerika stahuje do Kišiněva vojenskou techniku, poukázal na korupci v zemi, na riziko občanské války, rozdělenou společnost, nedostatek práce, nedodržování slibů ze strany vlády, a na závěr uvedl, že o azylu nic nevěděl, ale nyní má českou přítelkyni, která mu o azylu řekla, jinak by přišel už dřív. Do protokolu o pohovoru ze dne 3. 11. 2021 žalobce uvedl, že Moldavsko opustil v lednu 2019, protože jel do ČR na návštěvu jako turista, zde se zamiloval a když partnerku informoval o situaci v Moldavsku, nechtěla ho zpět pustit. Když z Moldavska odjížděl, měl v plánu se tam vrátit, ale poté, co četl informace na internetu (situace během pandemie covid, úmrtí osob po vakcinaci, uzavření hranic, uzavření obchodů pro neočkované, pokuty, placené vakcíny a testy), rozmyslel se. Do ČR přijel proto, že je to zde zajímavé, život je lehčí, nejsou zde davy jako v Moskvě, lidé nejsou zastavováni policisty, žalobce se živí tím, že chodí na „fušky“. Před příjezdem do ČR si žalobce myslel, že zde může zůstat na svůj cestovní pas, poté se dozvěděl, že má mít vízum, v roce 2020 měl být deportován, ale kvůli pandemii covid nemohl vycestovat. Před odjezdem z Moldavska žádné problémy neměl, pracoval na skladě, kompletoval zakázky, kdyby se tam vrátil, bylo by mu celkem špatně s ohledem na americkou vojenskou techniku v Kišiněvě, bývalého proruského prezidenta a současnou proamerickou prezidentku, nevěrohodnost úředníků a nedostatek (resp. málo placené) práce. V K. bydlí žalobcova bývalá přítelkyně s jejich synem.
6. Součástí spisu je dokument Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, oddělení zahraničních a evropských záležitostí „*Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, stav: červenec 2021*“, ze dne 28. 7. 2021 a zpráva ČTK „*Moldavský parlament vyslovil důvěru vládě premiérky Gavrilitsaové*“, ze dne 6. 8. 2021.
7. Žalobce se dne 23. 11. 2021 nedostavil k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, ve vyjádření ze dne 19. 11. 2021 podaném prostřednictvím právního zástupce uvedl totožné námitky, jako v podané žalobě.
8. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 1. 12. 2021 rozhodl tak, že žádost žalobce se zamítá jako zjevně bezdůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť Moldavsko je bezpečnou zemí původu a žalobce neprokázal, že by v jeho případě nebylo možné tuto zemi považovat za bezpečnou. Tvrzeným důvodem žádosti byla obecně špatná politická, společenská a bezpečnostní situace v Moldavsku. Žalovaný vycházel jednak z vyhlášky č. 328/2015 Sb., dále shledal, že dle shromážděných materiálů je Moldavsko parlamentní demokracií, kde probíhají pluralitní volby se svobodnou soutěží politických sil, jde o bezpečnou zemi původu, která splňuje základní demokratické principy, v listopadu 2020 se stala prezidentkou bývalá premiérka a ekonomka Světové banky Maia Sanduová, předčasné parlamentní volby vyhrála proevropská strana prezidentky, podle OBSE byly volby dobře zorganizované a respektovaly politickou soutěž a základní svobody, mimo kontrolu ústřední vlády v Kišiněvě zůstává tzv.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Podněstří, ČR považuje Moldavsko s výjimkou Podněstří za bezpečnou zemi původu, byla přijata řada reforem v oblasti politických a občanských práv. Poukázal na zvýšení důkazního břemene a břemene tvrzení u žadatelů pocházejících z bezpečné země původu, kterým však žalobce nedostál, shledal, že žalobce není politickým aktivistou, politickým oponentem či obhájcem lidských práv (u kterých se nedá vyloučit existence případů pronásledování), ve vlasti neměl žádné konkrétní potíže, pracoval, za jediný důvod svého odjezdu ze země původu označil turistický výlet do Evropy a za jedinou obavu v případě svého návratu do vlasti ekonomické potíže, resp. nezaměstnanost z důvodu obecně malých pracovních příležitostí. K vyjádření žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí (katastrofální ekonomická situace, nedemokratický režim v Moldavsku), žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (ze dne 29. 7. 2004 č.j. 5 Azs 116/2004), podle kterého porušování hospodářských, sociálních a kulturních práv nečiní z dané osoby uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, kterou je ČR vázána, a není tedy ani důvodem pro udělení azylu. Pokud jde o zvýšenou kriminalitu, jsou takové situace vystaveni všichni občané, žalobce však může po svém návratu využít prostředky ochrany, které jsou dle shromážděných zpráv dostupné. Z těchto podkladů nelze dovodit, že by se Moldavsko nacházelo v tak zásadní či mezní vnitropolitické situaci, že by bylo možné očekávat vypuknutí občanské války. Žádost považoval za účelovou, poukázal na skutečnost, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až po dvou a půl letech svého pobytu v ČR, a to i poté, co byl v srpnu roku 2020 správně vyhoštěn, z výpovědi žalobce lze dovodit, že se podanou azylovou žádostí snaží legalizovat svůj pobyt, což je s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu nepřipustné. Uzavřel, že žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze Moldavsko za bezpečnou zemi považovat a má tedy v případě jakýchkoli problémů v jeho zemi možnost využít kompetentních orgánů vlasti.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Žalobu neshledal důvodnou.
10. Účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu *jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*
12. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu *se pro účely zákona o azylu považuje za bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

trestům a k brozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.

13. V rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j.: 5 Azs 66/2008 - 70, č. 1749/2009 Sb. NSS Nejvyšší správní soud vyslovil: „*Institut bezpečné země původu zakotvený v § 2 odst. 1 písm. a) zákona o azylu [pozn. soudu – dnes písm. k)] a v čl. 29 a 30 procedurální směrnice totiž stanoví presumpci nedůvodnosti žádostí osob přicházejících z dané země – srov. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu (...)* [pozn. soudu – dnes § 16 odst. 2]. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.“
14. Následná konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se institutu zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu žadatele pocházejícího z bezpečné země původu pro zjevnou nedůvodnost vychází z principů vyjádřených v usnesení ze dne 8. 10. 2020, č. j.: 10 Azs 232/2020-32: „*pokud žadatel o mezinárodní ochranu pochází z bezpečné země, u které se předpokládá, že neporušuje práva vlastních občanů a dodržuje mezinárodní závazky, leží hlavní odpovědnost na prokázání opaku právě na žadateli (...). Pokud se tedy udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země patřící mezi bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti podle zákona o azylu.*“ K tomu též viz usnesení ze dne 23. 9. 2020, č. j.: 6 Azs 209/2020 - 29, usnesení ze dne 24. 9. 2020, č. j.: 1 Azs 49/2020 - 32, usnesení ze dne 30. 9. 2020, č. j.: 9 Azs 185/2020 - 30, usnesení ze dne 24. 11. 2020, č. j.: 4 Azs 229/2020 - 32, či usnesení ze dne 4. 12. 2020, č. j.: 3 Azs 129/2020 - 68. Dle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j.: 6 Azs 240/2020 - 34, pak pro tento druh řízení platí, že: „*podle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že nedochází ze strany žalovaného k hodnocení, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b téhož zákona.*“
15. Z citovaného ustanovení § 16 odst. 2 vyplývá, že pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné musí být splněny následující podmínky: 1) žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu a 2) žadatel o udělení mezinárodní ochrany neprokáže, že v jeho případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze. Tyto podmínky musí být splněny kumulativně, to znamená, že v případě nesplnění jedné z nich, nelze § 16 odst. 2 zákona o azylu aplikovat.

16. Soud se tedy nejdříve zabýval tím, zda v daném případě byly obě shora uvedené podmínky pro postup dle § 16 odst. 2 zákona o azylu naplněny.
17. Pokud jde o druhou z uvedených podmínek, je zřejmé, že žalobce žádným způsobem neprokázal, že by Moldavsko nebylo možné ve vztahu k jeho osobě považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce svou žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil zcela obecnými problémy, které se týkají situace v Moldavsku, tedy rizikem občanské války, rozdělenou společností, nedostatkem práce, rovněž v žalobě poukazoval pouze na zcela povšechné a generalizované problémy v zemi původu (např. katastrofální situace, množící se případy vražd, nedemokratická země). Neuvedl žádný konkrétní azylový příběh, který by se týkal jeho osoby, žalobce sám neměl před odjezdem ze své země žádné problémy se státními ani soukromými osobami, žádné důkazy ke svým tvrzením nepředložil ani neoznačil. Lze tak konstatovat, že problémy prezentované žalobcem se určitým způsobem týkají všech obyvatel Moldavska, žalobce pak žádné individuální důvody, které by odůvodňovaly věcné posouzení jeho žádosti, netvrdil ani neprokázal. V návaznosti na tvrzení žalobce žalovaný na podkladě shromážděných informací o zemi původu vyhodnotil, že žalobce není politickým aktivistou, politickým oponentem či obhájcem lidských práv, ohledně kterých dle podkladů ve spise nelze vyloučit existenci případů pronásledování, správně uzavřel, že žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti a neprokázal, že v jeho případě nelze Moldavsko za bezpečnou zemi považovat a má tedy v případě jakýchkoli problémů v jeho zemi možnost využít kompetentních orgánů vlasti.
18. Ke splnění první podmínky soud uvádí, že podle § 2 bodu 15 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění účinném od 23. 3. 2019, považuje Česká republika za bezpečnou zemi původu Moldavsko s výjimkou Podněstří, k tomu např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2022, č. j. 5 Azs 138/2021-16, kterým bylo potvrzeno, že Moldavsko lze považovat za bezpečnou zemi původu. V řízení bylo zjištěno, že žalobce je moldavské státní příslušnosti, pochází z města U., před odjezdem ze země žil v K., přičemž obě města se nachází mimo oblast Podněstří. Tuto skutečnost žalobce žádným způsobem nerozporoval. Není tedy pochyb o tom, že žalobce pochází z té části Moldavska, která je Českou republikou považována za bezpečnou zemi původu.
19. Soud rovněž poukazuje na usnesení NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 6 Azs 250/2022 – 24, jímž NSS odmítl kasační stížnost žadatele o mezinárodní ochranu z Moldavska, v daném případě byla jeho žádost žalovaným rovněž zamítnuta dle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žadatel obdobně jako v projednávané věci před krajským soudem namítal, že Moldavsko nelze považovat za bezpečnou zemi původu z důvodu špatné bezpečnostní situace a porušování lidských práv, ovšem neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly zpochybnit, že Moldavsko splňuje podmínky pro uznání jako bezpečné země původu.
20. Soud konstatuje, že v případě bezpečných zemí původu platí presumpce dostupnosti vnitřní ochrany, neboť možnost využití vnitrostátních prostředků ochrany je jednou z podmínek nezbytnou pro zařazení státu na seznam bezpečných zemí původu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 Azs 195/2006 - 149). V posuzovaném případě z ničeho nevyplývá, že by moldavské státní orgány

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nebyly schopny či ochotny žalobce před vznikem vážné újmy ochránit, žalobce poukazoval pouze na obecné problémy (zvýšená kriminalita, hrozící občanská válka), nedostupnost vnitrostátních prostředků ochrany netvrdil, takové okolnosti nejsou dostačující ke zpochybnění Moldavska jako bezpečné země původu ve vztahu k žalobci.

21. Žalovaný též shromáždil dostatečně aktuální zprávy, na základě kterých hodnotil situaci v zemi původu, z těchto zpráv zjistil též poslední politický vývoj, avšak zásadní změny či rizika z hlediska politické a bezpečnostní situace neshledal, a tedy ani důvod k věcnému posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje, žalobce pak žádné konkrétnější námitky ke shromážděným podkladům neuplatnil, pouze obecně zpochybňoval jejich dostatečnost.
22. S ohledem na závěry učiněné shora soud uzavírá, že v daném případě byly naplněny podmínky pro postup dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, tedy pro zamítnutí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, žalobce v posuzovaném případě neuvedl žádné důvody, kterými by Moldavsko jako bezpečnou zemi původu ve vztahu k jeho osobě zpochybnil. Nebyly tak vůbec dány podmínky pro to, aby žalovaný meritorně posuzoval žádost žalobce z hlediska možného udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu. Žalovaný si pro své rozhodnutí opatřil dostatek podkladů, které řádně zhodnotil a vyvodil z nich správný právní závěr. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise. Napadené rozhodnutí je dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodněno.
23. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. února 2023

Mgr. Kateřina Peroutková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.